

מ"ת 2109/08/19 - מדינת ישראל נגד אליסף מיוסט, קורל ינוביץ

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 2109-08-19 מדינת ישראל נ' מיוסט(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 323009.19

בפני	כבוד השופטת דוניא נסאר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אליסף מיוסט (עציר) 2. קורל ינוביץ (עציר)

החלטה

לפניי בקשה להארכת מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

תמצית כתב האישום ובקשת המעצר

לפי עובדות כתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה ועובר לתאריך 24.7.19 (להלן: **המועד**) קשרו המשיבים קשר לביצוע פשע, שעניינו בגידול שתילי סם מסוג קנביס.

לצורך ביצוע הקשר וקידומו חברו יחדיו שני המשיבים, עת נסעו ביחד על שני אופנועים עד שהגיעו לכרם ענבים (להלן: **"הכרם"**), שם הותירו את האופנועים והלכו ברגל לחוות הנמורה (להלן: **"המקום"**), המצויה בשטח מיוער בסמוך לכביש 90 באזור גוש חלב.

עובר למועד המתואר לעיל, גידלו המשיבים בצוותא חדא במקום, סם מסוכן מסוג קנביס בתוך מעבדה, בה נמצאו 321 אדניות המכילות שתלי קנביס במשקל נטו כולל של 7.20 ק"ג.

במועד המתואר ובשעה 13:07 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשמים ברגל אל המקום, נכנסו אל המעבדה כשהם עטויים כפפות ומצוידים במפתח צינורות. כמו כן, המשיבים החזיקו במקום, בצוותא חדא, כלים המשמשים להכנת סם מסוכן בתוך המעבדה ובכלל זה, מכלי מים להשקיה, שקי מצע אדמה, חלקי צנרת, מיכל מדידה, גוזם ענפים, קוטל נמלים, 2 מזמרות, קטר, מטר, חומרי דישון, משפכים ומסור עצים ידני.

בשל כך יוחסו לשני המשיבים העבירות הבאות: גידול יצור והכנת סמים מסוכנים בצוותא חדא, קשירת קשר לעשות

פשע, הסתייעות ברכב לעבור עבירה בצוותא והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית בצוותא.

בבקשת המעצר צוין כי המשיב מס' 1 (להלן: "המשיב 1") הינו בעל עבר פלילי וגיליון הרשעותיו כולל עבירות של תגרה, גידול, יצור והכנת סמים מסוכנים ועבירות נוספות על פקודת הסמים המסוכנים ובכלל זה קשירת קשר לפשע, מסחר החזקת והפצת חומר אסור, התפרצות, שבל"ר ועבירות אלימות. סה"כ ריצה משיב זה 25 חודשי מאסר בפועל.

באשר למשיב מס' 2 (להלן: "המשיב 2") צוין כי יש לחובתו עבר פלילי בעבירות של גידול, יצור הכנסת סמים מסוכנים, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית. עוד צוין כי המשיב 2 לא נרתע מלבצע את העבירות המיוחסות לו כאשר מעל לראשו מרחף מאסר על תנאי בן 4 חודשים.

ההליכים וטיעוני הצדדים

ביום 5.8.19 הורה ביהמ"ש (כב' השופטת יונס), על קבלת תסקיר שירות המבחן עד ליום 27.8.19, ועד מועד זה הוגשו התסקירים, אשר היו חסרים.

ביום 27.8.19 התקיים דיון בפני כב' השופטת דלית שרון, ובמסגרתו, לא חלק ב"כ המשיבים, על קיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר ואף למען הסר ספק, קבע ביהמ"ש כי קיימות ראיות לכאורה ועילות מעצר בעניינם של המשיבים. ביהמ"ש התייחס לעובדת הגשת התסקירים, אולם ציין כי היות ולא היה ברור אם נקבע משפטית כי מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית, לא עלה בידי שירות המבחן לגבש עמדה סופית באשר לרמת מסוכנותם של המשיבים. לפיכך הורה ביהמ"ש על דחיית הדיון והגשת תסקירים משלמים.

התסקירים באשר למשיב 1

צוין כי המשיב 1 הורשע וריצה עונש מאסר של 13 חודשים ממנו שוחרר בשנת 2014. כמו כן, צוין כי בנוסף לתיק הנוכחי למשיב שני תיקים מב"ד משנת 2013 בחשד לביצוע עבירות סחר והחזקת סמים וכן תקיפה הגורמת לחבלה של ממש בגינו הוגש כתב אישום בביהמ"ש השלום בתל אביב. עוד עלה מהתסקיר כי המשיב 1 הביע חוסר אונים וטען כי איננו מבין את נסיבות מעצרו תוך כדי שהוא חוזר ומדגיש את צדדיו המתפקדים והחיובים.

צוין כי המשיב 1 ביקש להשתחרר לחלופת מעצר בבית הוריו בישוב הקהילתי האור הגנוז שם התגורר טרם מעצרו. קצינת המבחן נפגשה עם ארבעת המפקחים המוצעים והתרשמה כי מדובר באנשים אחראיים ורציניים אשר מבינים את הצורך בגבולות ואת חשיבות תפקיד הפיקוח ויהיו מחויבים לו במידה וידרשו לכך.

בתסקיר המשלים צוין כי בשנים האחרונות עבר המשיב 1 תהליך של התמתנות והתבגרות מסוים, אך ניכר כי עדיין קיימים אצלו מאפייני אישיות דומיננטיים העלולים להביאו להישנות מצבי סיכון ולהתנהגויות עוברת חוק כגון

אימפולסיביות, מניפולטיביות, צורך בריגוש ובדיקת גבולות. עוד התרשם שירות המבחן כי המשיב 1 נמנע מלהתייחס למוקדים הבעייתיים בהתנהגותו ולוקח עליהם אחריות במידה חלקית בלבד. לאור זאת סבר שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק אצלו, הינו בינוני גבוה. על אף ההתרשמות החיובית מהמפקחים סבר שירות המבחן כי לאור הערכת רמת הסיכון וכיוון שהחלופה המוצעת אינה מרחיקה אותו מהבית והסביבה החברתית בה התגורר טרם מעצרו, הרי שאין ביכולתה של החלופה האנושית בלבד לאיין את המסוכנות בצורה ראויה. שירות המבחן המליץ על מעצרו של המשיב 1 בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו כאשר הוא יהיה מלווה בפיקוח אנושי הדוק כל העת.

התסקירים באשר למשיב 2

המשיב 2 שיתף כי בחודש מאי 2015 עבר תאונת דרכים, במהלכה חווה פגיעה בגבו, ועבר טיפולי פיזיותרפיה. בעקבות אותה פגיעה, ולאחר שמשככי כאבים גרמו לו לתופעות לוואי קשות, החל להשתמש בקנביס כאשר טרם מעצרו הקודם בשנת 2016, השתמש בקנאביס באופן אינטנסיבי.

במסגרת ההליך הפלילי הקודם הופנה המשיב לשירות המבחן במסגרת הליך המעצר ולאחר מכן במסגרת ההליך הפלילי, ובמסגרת שירות המבחן שולב בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בצפת, ובשלב מאוחר יותר שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן בקרית שמונה.

קצינת המבחן ציינה כי המשיב שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות הצפת על אף כי לא עלתה התרשמות מקיומם של דפוסים התמכרותיים מושרשים אצלו. לאחר סיום הטיפול הופנה המשיב לטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן, וההתרשמות הייתה כי הוא עבר תהליך משמעותי ומקדם, ובדיקות השתן אשר מסר לאורך התקופה העידו על ניקיון מסמים.

בהתייחס לנסיבות מעצרו הנוכחי, הרחיק את עצמו המשיב 2 מהמיוחס לו בכתב האישום ומסר כי מאז הטיפול בשירות המבחן הוא שומר על ניקיון מסמים כאשר על אף שאובחן כמי שחולה מפיברומיאליגיה ומפריצת דיסק בגב, הוא אינו משתמש בסמים כדי להקל על כאביו.

בהתייחס למפקחים שהוצעו קבע שירות המבחן כי נוכח מערכת יחסים מורכבת עם הוריו של המשיב הם אינם מפקחים ראויים עבורו. ביחס ליתר המפקחים התקבל הרושם כי מדובר באנשים רציניים ושומרי חוק אשר מגויסים לסייע למשיב 2 במצבו הנוכחי וכי הם מבינים את האחריות הכרוכה בפיקוח עליו.

בתסקיר המשלים צוין כי לצורך הערכת רמת הסיכון של המשיב 2 נלקחו בחשבון מס' גורמים בין היתר קיומה של הרשעה קודמת משנת 2017 בגין גידול סמים ואת הפער שקיים בין נסיבות המעצר לבין אמירותיו של המשיב 2 השוללות בעיתיות כלשהי בהתנהלותו טרם מעצרו, כאשר הרושם שהתקבל הוא שרב הנסתר על הגלוי בהתייחס לאירוע שהיה ברקע למעצרו, לאור זאת הוערכה רמת הסיכון ברמה בינונית גבוהה.

גם בתסקיר המשלים התייחס שירות המבחן למפקחים המוצעים וקבע כי חלי דובני (המתגוררת ברח' נוף כנרת 11

צפת), שלמה אסרף, אליהו שחורי, מאור ביתן, וזיו יתאח, הינם אנשים רציניים המבינים את גודל האחריות.

שירות המבחן העריך כי נוכח רמת הסיכון ונוכח העבודה כי חלופת המעצר ממוקמת בעיר צפת, הרי שזו אינה מרחיקה אותו מרחק ניכר ממקום ביצוע העבירה ומהסביבה החברתית בה לקח חלק טרם מעצרו ואין ביכולתה כדי להפחית ממידת המסוכנות הנשקפת ממנו בצורה ראויה.

בהתייחס לאפשרות המעצר בפיקוח אלקטרוני, הוערך כי מעצר זה יהווה בקרה חיצונית ואפקטיבית לקיום תנאי המעצר ואף יהוו גורם מרתיע.

הומלץ על מעצר המשיב 2 באיזוק אלקטרוני בביתה של הגב' חלי דובני בצפת בפיקוח המפקחים שנבדקו.

ביום 5.6.19 נשמעו טיעוני הצדדים ונחקרו המפקחים המוצעים.

במעמד הדיון חזר ב"כ המבקשת על הבקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים תוך שציין כי אין ליתן אמון במשיבים, שהסתבכו שניהם בעבר בעבירות דומות והורשעו בהן ואף הם שבו לבצען. באשר לטיב העבירות נטען כי מדובר בעבירות שניתן לבצען בכל מקום משכך מעצר באיזוק אינו משיג את תכלית המעצר.

ב"כ המשיבים בקש לאמץ את המלצת תסקירי שירות המבחן, ולהורות על מעצרם של שני המשיבים באיזוק, תוך שטען כי שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים. לדידו של הסניגור בתוספת של פיקוח אלקטרוני הסיכוי להישנות העבירות נמוך ובפרט כשמדובר במשיב 2.

כל צד הפנה לפסיקה רלוונטית.

דין והכרעה

הלכה ידועה היא כי ככלל, כאשר עסקינן בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, דין הנאשם להיעצר עד לתום ההליכים, בעוד החרג הוא שחרור לחלופת מעצר. החשש הוא כי הנאשם יבצע עבירות סמים גם בחלופה שטיבה מעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו למשל: בש"פ 299/19 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 30.1.19; בש"פ 3095/18 צ'צ'יק נ' מדינת ישראל, מיום 26.4.18).

בהתאם להוראת סעיף 22ב(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר

באיזוק, כאמור.

הדרישה ל"טעמים מיוחדים" פורשה בפסיקה כגיל צעיר, העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, שיקולי שיקום, משך המעצר, טיב העבירה ונסיבות ביצועה ועוד (ראו למשל- בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל, מיום 9.12.15).

המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים אינם באים בגדר "טעמים מיוחדים", שכן מדובר בנתוני בסיס המאפשרים את אימוץ הפיקוח האלקטרוני בכל מקרה, ולא דווקא בעבירות המחייבות קיומם של "טעמים מיוחדים" (ראו בש"פ 3670/17 מאיר אהרון נ' מדינת ישראל, מיום 7.6.17; בש"פ 2472/16 זיתוני נ' מדינת ישראל, מיום 3.4.16).

על רקע האמור יש לבחון האם באים המשיבים שלפניי במסגרת החריגים לכלל לפיו דינם להיעצר.

למשיבים מיוחסות עבירות חמורות וכמות הסמים שנתפסה, לצד הציוד מעידים על החומרה הרבה במעשיהם.

המשיבים הסתייעו בשני אופנועים (רכבים) על מנת לעבור את עבירות הסמים, קשרו קשר פלילי אשר בסופו של יומו הצליח, לכאורה, ו-321 השתילים שגידלו הגיעו למשקל נטו של 7.20 ק"ג. המיזם העברייני כלל החזקת המעבדה שבה גידלו המשיבים, לכאורה, את שתילי הסם, ואשר הכילה כלים וציוד רב.

בהגיעם למעבדה, עטו המשיבים כפפות בידם, והצטיידו במפתח צינורות, ובכך יש להעיד על בקיאותם במלאכת גידול הסמים והחלק הפעיל שהיה לכל אחד במעשים.

נדמה כי אין צורך להכביר מילים, אודות המסוכנות הרבה הטמונה בעבירות סם שלא לצריכה עצמית, אגב הנגישות והרווח הכלכלי שאותן עבירות יכולות להניב.

אכן אין המדובר בעבירות שנעברו בסמים "קשים", אולם מדובר בכמות לא מבוטלת של שתילים במשקל לא קטן, ומי שמבקש להילחם בנגע הסמים אינו יכול להרחיק לכת ביחס מקל לעבירות בסם הקנביס.

המשיב 1 ביצע לכאורה את המיוחס לו בכתב האישום, כשבאמתחתו עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירות שונות. ביום 20.09.15, הטיל ביהמ"ש המחוזי בתל אביב - יפו, על משיב זה במסגרת ת"פ 48731-11-14, 22 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בשורה ארוכה של עבירות, 10 מתוכן מתחום הסמים או החומרים האסורים, לרבות גידול סם מסוכן, יצוא, יבוא או סחר בסם מסוכן, החזקת סם שלא לצריכה עצמית מסחר, החזקה והפצת חומר אסור וקשר לפשע, כאשר את העבירות ביצע המשיב 1 בצוותא עם אחרים.

גם לאחר שחרורו מהמאסר, שב המשיב לעבור על החוק, ונרשמה לחובתו הרשעה נוספת ב 2016.

באשר למשיב זה מסקנתו הסופית של שירות המבחן אינה מתיישבת לטעמי עם המסוכנות הנשקפת ממנו. בפני קצינת המבחן, נמנע המשיב 1 מלהתייחס למוקדים הבעייתיים בהתנהגותו, ולקח עליהם אחריות חלקית בלבד, זאת לצד מאפייני אישיותו כפי שפורטו בתסקיר, אלו הובילו את קצינת המבחן למסקנה כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק אצלו הינו בינוני גבוה.

לא הוצג לפניי, אף לא בתסקיר, כל נתון שיש בו כדי לסתור לקולא את האמור לעיל. התסקיר מלמד על הימצאות מפקחים ראויים לכאורה, אך תנאי מקדמי בענייננו הוא כאמור מתן אמון במשיב, שלדעתי אינו קיים.

המשיב, מאז היותו קטין החל לעבור על החוק, והרשעותיו, העונשים שהוטלו עליו, ואף מאסרים שריצה, לא הרתיעו אותו מלשוב ולעבור על החוק.

העובדה כי המשיב 1 הורשע בשורה ארוכה של עבירות סמים, לרבות גידול וסחר, לצד קשר לפשע והסתבכות הלכאורית, בעבירות נשוא התיק שבפניי, מעידה כי הוא נמצא עמוק בתוך עולם הסמים ובקיא גם בגידול כמות מסחרית.

בענייננו של המשיב 1 הוצע מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו בישוב "האור הגנוז" בפיקוח אנושי והדוק של אחד מבין ארבעה מפקחים: שני הוריו, אחותו וחברו. קצינת המבחן סברה כי שהיית המשיב 1 בבית הוריו בחלופת מעצר הינה בעייתית וזאת לאור העובדה כי איננה מרחיקה אותו מהבית והסביבה החברתית בה התגורר טרם מעצרו, זאת לצד המסקנה, לפיה אין ביכולת החלופה האנושית לבדה כדי לאיין את המסוכנות בצורה ראויה.

זאת ועוד, שלושה מבין ארבעת המפקחים המוצעים הינם הוריו ואחותו של המשיב 1, אשר נראה כי נקטו גישה מגוננת כלפי המשיב והביעו תמיהה מהסתבכותו בתיק שבפניי. המפקח מר יצחק ג'אק האמין כי פתיחת ההליכים הנוכחים נגד המשיב הינם צירוף מקרים.

כלל ידוע הוא כי תסקיר מהווה המלצה בלבד. השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו אינם חופפים לשיקולים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו בבקשה למעצר עד תום ההליכים (בש"פ 4120/11 **דדוש נ' מדינת ישראל**, מיום 6.6.11). כך הדבר מקל וחמר כאשר קיים פער בין נתוני הנאשם העולים מן התסקיר לתוצאתו הסופית (ראו למשל: בש"פ 428/18 **חיין נ' מדינת ישראל**, מיום 1.2.18).

לעניין טיבו של מעצר בתנאי איזוק - אין בו כשלעצמו כדי למנוע ביצוע עבירות סמים. יעילותו משמעותית באיין מסוכנות בעבירות אלימות או בעבירות רכוש. לעיתים ייעשה שימוש בכלי זה על מנת לעבות חלופת מעצר, כאשר טיב המפקחים המוצעים אינו מניח את הדעת באופן מיטבי, בעת בה סבור בית המשפט כי אין להותיר את הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח.

מעצר באיזוק יאושר אם בית המשפט מצא כי בנסיבות המקרה מעצר בפיקוח אלקטרוני יאפשר את השגת תכלית המעצר; זאת על רקע מכלול שיקולים ובהם מאפייניו של הנאשם, מסוכנותו הפוטנציאלית וסיכויי עמידתו בתנאי תכנית הפיקוח אל מול החשש מפני הפרת תכנית הפיקוח על ידו. למעשה ניתן להשקיף במידת מה על מעצר בפיקוח אלקטרוני כאל אמצעי המצוי ב"מדרג ביניים" בין שחרור לחלופת מעצר לבין מעצר עד תום ההליכים במתקן כליאה. (ראו בש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.8.2015)).

אם בכל זאת נעשה שימוש בפיקוח אלקטרוני אף בעבירות סמים, נעשה הדבר באופן חריג, כאשר נמצאה חולשה ראייתית (בש"פ 433/17 **אונגר נ' מדינת ישראל**, מיום 24.1.17) או במקום בו המדובר היה בעבירה בודדת של ייבוא סם, בשל גילו הצעיר של הנאשם, נעדר עבר פלילי (בש"פ 3361/17 **מדינת ישראל נ' ליזרוביץ'**, מיום 22.6.17).

המלצת שירות המבחן וקיום מפקחים ראויים, לא יכולים להיחשב כ"טעמים מיוחדים" כנדרש בסעיף 22ב(ב), מכל מקום, אין צורך להגדיר מראש קריטריונים לאותם "טעמים מיוחדים" וראוי לבחון ענין זה ממקרה למקרה" בש"פ 2472/16 **ישי זיתוני נ' מדינת ישראל (3.4.2016)**.

העולה מן המקובץ הוא, כי לא הוצג כל "טעם מיוחד" המצדיק סטייה מברירת המחדל לפיה דינו של מי שעוסק בעבירות סמים כגון אלו המיוחסות למשיב 1 להיעצר.

המשיב 1, בשים לב לעברו הפלילי, מאפייני אישיותו, והגישה שנקט בפני קצינת המבחן לצורך עריכת התסקיר, לצד הסתבכותו הנוכחית בעבירות נשוא כתב האישום, כל אלה מובילים אותי למסקנה כי המשיב 1 לא צלח את המשוכה הראשונה, של מתן אמון בו, באותה מידת אמון הנדרשת על מנת להורות על מעצרו בתנאי איזוק, בפיקוח מפקחים.

באשר **למשיב 2** לחובתו הרשעה קודמת אחת מיום 07.11.17 בעבירות של גידול, יצור והכנת סם מסוכן וכן החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. מעיון בגזר הדין עולה כי מדובר בגידול של 48 שתילים של סם מסוכן מסוג קנאביס, שהגיעו למשקל של כ 600 גרם, אשר גידל המשיב בעציצים בחדר בביתו שבצפת, שאת דלתו הסתיר באמצעות מזרון. בחדר החזיק המשיב גם ציוד ל"מעבדת הידרו" לגידול סמים, שכלל מנורות, מפוח, שנאים, בקר טמפרטורה ורשת לייבוש הסמים. בנוסף החזיק המשיב בביתו סמים מסוכנים מסוג קנאביס במשקל של 122.77 גרם. על רקע נסיבותיו האישיות, ילדותו הקשה, כלשון ביהמ"ש שם, וכן התמודדות עם מצבו הרפואי שנגרם כתוצאה מתאונת דרכים, ביהמ"ש הטיל על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, צו מבחן למשך שנה, מאסר מותנה למשך 4 חודשים שהינו בר הפעלה לצד ענישה נלווית.

מהתסקיר וגזר הדין נשוא הרשעתו הקודמת עולה כי עד להסתבכותו הקודמת עבד המשיב 2 כסוהר בשב"ס, ולאחר תאונת דרכים שעבר, ועל רקע מצבו הרפואי והעובדה כי משככי כאבים לוו בתופעות לוואי קשות, החל לצרוך קנביס. במסגרת ההליך הפלילי הקודם השתלב בתהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן שיועד למכורים, למרות שלא הוגדר כזה, ובהמשך עבר וסיים תהליך שטיפולי במסגרת צו מבחן שהוטל עליו. התרשמות קצינת המבחן מהשתלבות המשיב 2 בתהליכים הטיפוליים שעבר במסגרת השירות הייתה חיובי שיתף פעולה במסגרת הטיפול שהוגש בעניינו של המשיב.

עוד התרשם שירות המבחן כי במסגרת הטיפול, עבר המשיב 2 תהליך משמעותי ומקדם ואף הוא התאפיין כדמות דומיננטית וחיובית, עת לאורך הטיפול בדיקותיו נמצאו תקינות ונקיות מסמים.

"כידוע, עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים מן הסוג שעבר העורר מקימות עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ומחייבות, ככלל, מעצר עד תום ההליכים, למעט במקרים חריגים (ראו למשל בש"פ 184/12 מדינת ישראל נ' אטיאס, פסקה ט"ז (12.1.2012)). זאת נוכח החשש כי בצע הכסף יביא את הנאשמים לביצוע עבירות סמים נוספות מבלי שיהיה די בחלופת המעצר מלהרתיע בעדם. לכך נלווה גם הסיכון הנשקף לציבור הרחב מעבירות סמים כאמור (בש"פ 2411/15 מדינת ישראל נ' דנה, פסקה 19 והאסמכתאות שם (21.4.2015)). בצד האמור, נפסק לא אחת כי אין מדובר ב"כלל הרמטי" (בש"פ 240/15 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.1.2015) (להלן: עניין ביטון)); וכי במקרים המתאימים שנסיבותיהם ייחודיות, ניתן יהיה להורות על שחרור לחלופת מעצר גם בעבירות מהסוג דנן, ובלבד שיימצא כי בכוחה של חלופת המעצר המוצעת לאיין את המסוכנות במידה מניחה את הדעת. על מקרים אלה נמנים למשל מקרים שבהם הנאשם הוא אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, או כאשר מדובר במי שאינו "נטוע" בעולם עבריינות הסמים (בש"פ 3702/15 ברק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (3.6.2015)); בש"פ 2196/15 רבי נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-16 (6.4.2015) (להלן: עניין רבי); עניין ביטון, שם). משכך, וחרף ברירת המחדל האמורה, יש לבחון בכל מקרה לגופו אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם תהיה פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים). (בש"פ 8585/15 עמנואל בן לולו נ' מדינת ישראל, מיום 330.12.2015 פורסם בנבו).

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, ולא בלי התלבטות, מצאתי לקבל את בקשת ההגנה ולהורות על מעצרו של המשיב 2 בפיקוח אלקטרוני, בביתה של הגברת חלי לידווי בשכונת נוף כנרת בצפת.

בניגוד למשיב 1, אין לחובת המשיב 2 עבר מכביד, והרשעתו הקודמת, בעבירה דומה, בוצעה, כך עולה מטיעונו לקראת גזר הדין שם על רקע שימושו בקנביס בעקבות המחלה שנגרמה לו לאחר תאונת הדרכים שעבר. המשיב שולב בעבר בתהליך טיפולי מטעם שירות המבחן, שיתף פעולה בצורה טובה עד לסיום התכנית שהוצעה לו.

נתתי דעתי לכך כי לכאורה ביצע המשיב 2 את העבירות נשוא התיק שבפני בזמן שריחף מעליו מאסר מותנה בר הפעלה, אך ידוע כי המעצר אינו בא על חשבון העונש, ובנסיבות אלו, השיקול של המאסר המותנה עומד לצד שיקולים אחרים לרבות התנהלותו הנורמטיבית של המשיב 2 עד להסתבכותו בעבירות נשוא הרשעתו הקודמת.

שמעתי את המפקחים המוצעים, והתרשמתי כי הם אנשים אחראים המודעים למלאכת הפיקוח ומשמעותה ומוכנים לפקח על המשיב בכל העת.

נתתי דעתי לכך כי מיקום המעצר באיזוק המוצע הינו בצפת, לא רחוק ממקום ביצוע העבירות נשוא תיק זה, אך בנסיבותיו של המשיב 2, על רקע עברו, תסקיר שירות המבחן בעניינו, וקביעתי כי אינו נטוע בעולם הסמים, המעצר באיזוק במתכונת שהוצעה יכול לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב ולהשיג את תכלית מעצרו.

לאור כל האמור אני מורה כדלקמן:

על מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

על מעצרו של המשיב 2 בפיקוח אלקטרוני בתנאים הבאים:

הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, וכי חלף החזקת המשיב במקום מעצר, ימצא המשיב במקום שיקבע להלן, בתנאי פיקוח אלקטרוני ובהתאם למפורט להלן:

1. יופק צו מעצר בפיקוח אלקטרוני, כשעד להתקנת האיזוק יותר המשיב במעצר מאחורי סורג ובריח. יובהר כי המשיב אינו יכול לצאת לחצר הבית, אלא לשהות בתחומי דירת המגורים בלבד.
2. המשיב ישהה במעצר בית מלא בביתה של הגברת חלי לידווי בנוף כנרת 11 בצפת נאסר על המשיב ליצור קשר, ישיר או עקיף, עם המעורבים בפרשה ועם עדי התביעה.
3. המשיב ישהה כל העת בפיקוח אחד המשמורנים הבאים: הגברת חלי לידווי ת.ז. 200689453, מר אליהו שחורי ת.ז. 203495296, ו מר מאור ביתן, ת.ז. 034675363
4. המשיב יפקיד הפקדה כספית בסך 5,000 ₪, במזומן או באמצעות הפקדה בנקאית, להבטחת קיום התנאים.
5. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪ להבטחת קיום התנאים.
6. תחתם ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪, ע"י כל אחד מן המשמורנים הנ"ל, להבטחת קיום התנאים.
7. ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב למשך 180 ימים.
8. במידה והמשיב מחזיק דרכון עליו להפקידו תוך 24 שעות ממועד שחרורו בתחנת המשטרה הקרובה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ט, 09 ספטמבר 2019, בהעדר
הצדדים.